MINUTUL 35...

După evoluția echipei masculine de baschet Dinamo București în „C.C.E."

Duminică dimineața, pe coasta Adriaticii, la Zadar, fluierul final al celei de a treia confruntări dintre echipa locală și Dinamo București consemna eliminarea campioanei noastre din ediția 1965—1966 a „C.C.E." Pentru mulți, acest rezultat poate părea normal, previzibil și, la urma-urmei, avînd în vedere diferența mică (59—65), chiar onorabil. O confruntare între baschetul masculin din Iugoslavia și cel din țara noastră n-ar putea avea — actualmente — alt favorit decît pe cel iugoslav. Palmaresul acestuia cuprinde medalii de argint la „mondiale" și la „europene", victorii de răsunet asupra unor formații cu mare prestigiu. Calculul hîrtiei, bazat atît pe compararea palmareselor, cît și pe cunoașterea valorilor individuale din cele două țări, poate însă fi deseori infirmat. Revenind la încercarea de a explica rezultatele dinamoviștilor în „C.C.E", trebuie să arătăm de la început că DINAMO A RATAT OCAZIA DE A SE CALIFICA.

Nu ne aflăm în fața unor rezultate inexplicabile. Dar ele nu sînt nici normale, așa cum s-ar putea crede. Și asta în ciuda valorii indiscutabile a baschetului iugoslav, în ciuda condițiilor speciale și... „speciale" în care s-au disputat cele două meciuri de la Zadar. Foile de arbitraj, declarațiile explicative (și cu o notă de obiectivitate pe care o evidențiem cu acest prilej) ale celor care s-au ocupat de pregătirea echipei Dinamo — iată ce ne dă dreptul să afirmăm că era posibilă calificarea.

Să analizăm pe rînd factorii obiectivi și subiectivi. Arbitrajul a fost caracterizat chiar de către învinși drept nepărtinitor; deci nu intră în discuție. Rămîn de luat în considerație terenul în aer liber, pardosit cu ciment, timpul friguros și unele neregularități în cronometrarea partidelor de la Zadar (de altfel, acolo au lipsit instalațiile regulamentare de cronometraj). Am întrebat dacă acestea constituie cauze importante ale necalificării. Ni s-a răspuns, hotărît: NU!

Calificarea e-a ratat la... București. Am arătat în cronica meciului că Dinamo a jucat la valoarea reală doar între minutele 20 și 35, mai puțin de jumătate din partidă. Or, așa cum a evoluat campioana Iugoslaviei în primul meci, în pofida „recitalului Djerdja" la care (cu contribuția apărătorilor dinamoviști...) am putut asista, o victorie la 25—30 de puncte era perfect realizabilă. Afirmăm, deci, că în primul rînd **aici, la București**, s-a decis calificarea. Toți specialiștii consultați, mulți chiar din Iugoslavia, au fost de acord în a afirma că Zadar nu e cea mai valoroasă dintre echipele care au cîștigat campionatul de baschet al Iugoslaviei, iar opinia a fost unanimă: Zadar nu reprezintă, actualmente, o valoare mai mare decît Dinamo București. Avem în vedere și aprecierea conducerii tehnice a dinamoviștilor: și la Zadar adversarii lor au jucat slab. Dar, ce s-a întîmplat atunci?

Plecați cu 14 puncte „zestre", dinamoviștii au constatat la fața locului că zvonul despre întărirea localnicilor cu Rajkovici și Koraci nu era adevărat. Curajul a crescut iar pe teren conduceau campionii noștri cu 12—5 în minutul 6 și nimic nu lăsa să se întrevadă insuccesul final. În mai puțin de 35 de minute de joc, Zadar avea de remontat un handicap de 21 de puncte. La pauză, ca urmare a două „serii" proaste din partea dinamoviștilor, din handicap rămăseseră doar 5 puncte... Se părea că gazdele nu mai au „probleme". Totuși, dinamoviștii găsesc resurse să se „apropie", iar în minutul 35 scorul ajunge la 50—54! Mai mult, așa cum s-a arătat în relatarea telefonică, gazdele au pierdut doi jucători din formația de bază. În loc să se concentreze, dinamoviștii au comis greșeli deosebit de grave, și-au pierdut cumpătul și, ca atare, au marcat în ultimele minute doar 4 aruncări libere și... nici un coș!

Tot minutul 35...

A doua zi, ca urmare a egalizării scorului, s-a disputat încă o partidă. Iarăși s-ar putea crede că victoria gazdelor nu stătea sub semnul îndoielii. Dar situația din teren a arătat că și acum Dinamo putea cîștiga: scorul îi fusese favorabil în două ocazii, egalitatea era consemnată în alte cîteva, iar jocul gazdelor nu „mergea". O scurtă „cădere" a dinamoviștilor — care a dus la primirea a 10 puncte —, tot în zona „fatală" a minutului 35, le-a dat gazdelor cîștigul definitiv...

Aprecierile asupra evoluției fiecărui jucător nu ar aduce nimic nou. Multe din carențele echipei Dinamo sau ale jucătorilor săi sînt proprii și naționalei. Ultimii ani ne-au dovedit că sîntem mereu la un pas de marea performanță, dar tot mereu... nu-l facem. Jucători cu mare experiență și cu grad de tehnicitate ridicat fac greșeli copilărești și dărîmă, astfel, într-o clipă (deobicei cea mai nepotrivită..) suportul moral al colegilor de echipă și propria lor muncă de ani de zile. „Punctul mort" e prezent în majoritatea confruntărilor internaționale. Dar, oare, putem spune că numai jucătorii sînt de vină pentru „stingerea motoarelor" în minutul 35? Noi nu credem și așteptăm părerile celor în drept sau... în cauză. Oricum, concluziile ce se impun sînt clare.

G. RUSSU-ȘIRIANU

FOTBAL FOTBAL FOTBAL

ANCHETA NOASTRĂ

Antrenorii despre echipele lor

5 răspunsuri la 5 întrebări

S-a încheiat prima parte a campionatului categoriei A. După efortul depus timp de aproximativ 4 luni, jucătorii noștri fruntași au intrat într-o binemeritată vacanță.

În dorința de a cunoaște părerea antrenorilor asupra comportării echipelor lor ca și asupra perspectivelor acestora, am considerat util să ne adresăm cu următoarele întrebări:

1. **Sînteți mulțumit de comportarea echipei în prima jumătate a campionatului?**
2. **Care a fost cel mai reușit și cel mai puțin reușit joc al formației pe care o antrenați?**
3. **Care au fost cei mai buni și... cei mai slabi jucători?**
4. **Ce program are echipa în continuare?**
5. **Ce vă propuneți pentru retur?**

Discuția noastră cu antrenorii **S. PLOEȘTEANU — Steagul roșu** și **N. DUMITRESCU — U.T.A.** a avut loc la cîteva minute după ce arbitrul fluierase sfîrșitul meciului dintre cele două formații. Deși le solicitasem răspunsurile înaintea acestui joc, cei doi antrenori au ținut să vadă încheiat turul campionatului pentru a face aprecieri asupra comportării echipelor. Și au avut dreptate, pentru că ultimul lor meci se deosebea foarte mult, ca comportare, de cele anterioare.

Așadar, iată-ne în vestiarele jucătorilor față în față cu **S. Ploeșteanu** și **N. Dumitrescu**, dîndu-i cuvîntul întîi antrenorului brașovean.

1. Cu ocazia unei discuții avută mai de mult cu dv. (acum o lună, cînd echipa nu prea... mergea) vă mărturiseam speranța că formația pe care o antrenez va reuși să facă jocuri mult mai bune. Și iată că această zi a sosit. După multe căutări, în care am încercat să schimb ceva în jocul formației, jucătorii brașoveni au revenit pe linia de plutire. Echipa a avut comportări foarte diferite în acest tur. A început bine, apoi în perioada octombrie-noiembrie a avut o cădere pe care nimeni n-ar fi bănuit-o. În special atacanții nu reușeau să concretizeze acțiuni bine construite la mijlocul terenului. De două săptămîni însă forma sportivă a început să crească spre limita superioară, acolo unde pe un grafic ar însemna punctul cel mai înalt al formei.

2. Am jucat foarte slab cu Petrolul (0—2 la Brașov, la 13 octombrie) și foarte bine la Zagreb. Iar dacă ne referim la campionat: în acest meci, cu U.T.A., cînd ne-a satisfăcut scorul, eficacitatea înaintașilor și, mai ales, jocul echipei luat în ansamblu, joc de bună valoare.

3. Cel mai în formă jucător a fost Jenei, care a muncit enorm în fiecare partidă. Cel mai slab... au fost mai mulți: cu excepția lui Jenei și, oarecum, a lui Goran, toți ceilalți jucători au avut „căderi" foarte mari.

4. După o pauză de o săptămînă vom relua pregătirile, avînd ca obiective returul și meciurile din turul al III-lea al „Cupei orașelor tîrguri".

5. Pentru retur ne-am propus să realizăm la echipă o formă constant bună, fără marile și neplăcutele fluctuații din tur. Vom pune accent pe eficacitate, care trebuie să materializeze jocul realizat în cîmp, de multe ori la fel de bun ca al învingătorilor noștri.

I-am dat apoi cuvîntul lui Nicolae Dumitrescu de la U.T.A.:

1. Trecînd peste rezultatul ultimului meci, care este departe de posibilitățile noastre, în general, sînt mulțumit de comportarea echipei. De ce? Pentru că a realizat multe jocuri bune și deține o poziție fruntașă în clasament. Sînt mulțumit de comportarea echipei pentru că majoritatea componentilor ei sînt jucători tineri (N.N. lucru pentru care U.T.A. și antrenorul Dumitrescu merită toate felicitările). Unele rezultate mai slabe sînt, cred eu, și... rezultatul lipsei de experiență a fotbaliștilor.

2. Cel mai bun joc al echipei: cu Dinamo București (3—0), la Arad, în care tactica a fost la înălțime. Cel mai slab: acesta, cu Steagul roșu, cînd jucătorii — excepțîndu-l pe Pantea — au arătat o inexplicabilă pasivitate. Această partidă a scos la iveală slăbiciuni ale apărării, mai ales în privința concentrării și plasamentului (a primit două goluri în primele trei minute de joc)

3. Cel mai bun jucător, cel mai util echipei a fost Florut, secondat de tinerii Pantea și Jac. De partea opusă, Birău, cu scuzele scurte-i participări în categoria A, și Bacoș.

4. De la 18 decembrie și pînă la 5 ianuarie vom avea vacanță. Apoi, reluarea pregătirilor cu accent pe eliminarea deficiențelor tehnice individuale. Continuarea, pe cît posibil, a muncii de îmbunătățire a orientării tactice.

5. Pentru retur ne propunem completarea lotului, acolo unde sîntem încă descoperiți, adică pe posturile de fundaș lateral dreapta, de fundaș central stînga și de înaintaș central. Vrem să avem o comportare cel puțin la nivelul primei părți a campionatului, să ocupăm la sfîrșit un loc în plutonul fruntașilor și mai ales, să practicăm un fotbal de calitate care să mulțumească pe specialiști și pe spectatorii care vin să ne urmărească și în special pe simpatizanții noștri...

CONSTANTIN ALEXE

Laboratoarele viitoarelor performanțe...

(Urmare din pag. 1)

loace de instruire a copiilor, juniorilor și tineretului, precum și materialele didactice specifice particularităților de vîrstă și sex, în vederea realizării de performanțe înalte.

— Desigur că datele experimentelor vor fi generalizate...

— *Fără discuție. Cele mai bune metode și mijloace de instruire, vor fi transmise — dacă se poate spune astfel — antrenorilor din secțiile cluburilor și asociațiilor sportive din întreaga țară. Tocmai de aceea a fost înființată recent o comisie metodică.*

Intrînd pe porțile centrului, copiii, tinerii cei mai dotați, trec de fapt prima treaptă a performanței. Tov. Rodica Șiclovan apreciază, nu fără temei, că antrenorii fac în esență o muncă de pionierat în domeniul precizării metodelor celor mai noi, fundamentate științific, de pregătire a marilor performanțe. Depistarea elementelor susceptibile de progres este o muncă migăloasă, plină de răspundere, pe care antrenorii *Tănase Mureșan* (scrimă), *Mihai Bădulescu, Geta Dumitrescu, Ana Cătineanu, Iulia Rotărescu* (gimnastică), *Aurelia Sîrbu, Constantin Mușat, Dumitru Buiac, Liviu Preda* (atletism), *Th. Niculescu* (box) etc., o fac cu multă tragere de inimă. Contactul dintre antrenori și școlile din vecinătate, participarea lor la orele de educație fizică ale elevilor, înțelegerea pe care o găsesc la profesori facilitează mult „căutările" tehnicienilor. Antrenorii T. Mureșan și N. Bădulescu — și nu numai ei — sînt, în această privință, exemple. După ce s-au... fixat asupra copiilor pe care-i consideră elemente de perspectivă, după ce s-a procedat la un riguros control medical, antrenorii îi cheamă pe copii în secțiile unde, timp de 1—2 luni, le explică în ce constau „secretele" sportului respectiv, îi încadrează apoi pe grupe de începători sau avansați. Interesant de reținut e faptul că selecția sportivilor nu se rezumă doar la efectuarea probelor de control. Antrenorii urmăresc îndeaproape toate campionatele republicane școlare, pentru a promova în secții pe cei mai talentați elevi.

O dată primiți în secțiile sportive, copiilor li se întocmesc planuri de pregătire pe etape sau anuale, cuprinse în planurile de perspectivă pe patru sau cinci ani. Se alcătuiesc grupe de experiment, cei mai talentați sportivi constituind așa-numitele „miniaturi de performanță", care reprezintă „Viitorul" în diferite competiții amicale sau oficiale.

Antrenorii poartă de la un timp multe și interesante discuții cu privire la specializarea timpurie. În această privință ei au ajuns la un limbaj comun. Cu toții sînt de acord că specializarea, mai cu seamă la natație și gimnastică, poate începe la vîrsta de 6—7 ani, și nu la 8—9 ani, cum se face în prezent.

LABORATOARE DE INVESTIGAȚII...

Ar fi greșit să se considere că pregătirea viitoarelor performanțe ale tinerilor sportivi de la „Viitorul" cade exclusiv în sarcina antrenorilor. Medicii sportivi de aci au în acest sens un rol la fel de important. Experimentele care se fac în laboratoarele de biochimie și fiziologie sînt un ajutor neprețuit pentru antrenori. De altfel, aceștia recunosc „la unison" sprijinul competent, entuziast, al biochimistului Gh. Haralambie și doctorului Al. Partheniu. În ce constă, în fond, investigațiile care se fac?

În primul rînd se pornește de la premisa că pentru a aplica cu succes orice mijloace și metode de pregătire este necesar ca tinerii sportivi să fie sănătoși. Dar, nu se cere o sănătate... oarecare; este necesar ca sportivii să prezinte un echilibru biologic optim. Pentru aceasta, organismul este supus unor investigații profunde. Dacă se identifică vreun focar de infecție cît de mic, acesta este asanat imediat. Apoi, grupele de experiment încep antrenamentele. Urmează un nou control medical, pentru a se vedea dacă organismul a făcut față în mod corespunzător efortului sau dacă nu s-a adaptat. În funcție de acest lucru, antrenorul reduce sau mărește volumul și intensitatea antrenamentului. În sfîrșit, o nouă metodă aplicată cu succes de medicii de aici se referă la urmărirea sportivilor chiar la locurile de concurs, deci într-un regim de efort specific.

UNITATEA ÎNTRE ȘCOALĂ, FAMILIE ȘI SPORT

Educarea copilului care pășește pe terenul de sport constituie pragul de plecare în munca de formare a viitorului performer. Cum e și firesc, conducerea „Viitorului" consideră munca de educație ca făcînd parte din procesul de instruire și-i acordă toată atenția. Legătura între școlile în care activează copiii, părinți și centru a dobîndit un caracter permanent. Părinții discută periodic modul de comportare a copiilor, participă la antrenamente, într-un cuvînt sînt... mîna dreaptă a antrenorului. La rîndul lor, antrenorii urmăresc situația elevilor la învățătură, evidențiind pe fruntași (în curînd se vor acorda premii celor mai silitori) sau îndepărtînd — temporar — din secții sportivi cu o situație slabă la învățătură

*

Străduința antrenorilor, medicilor sportivi, tehnicienilor de la „Viitorul" de a găsi și generaliza cele mai noi mijloace și metode în pregătirea performanțelor înalte este, desigur, lăudabilă. Pasiunea cu care specialiștii de aci caută soluționarea problemelor complexe în procesul instructiv-educativ, baza materială cu care este dotat „Viitorul" ne dau garanția că secțiile cluburilor și asociațiilor sportive din țara noastră vor aplica cu succes rezultatele cercetărilor efectuate de specialiștii de aici, fapt care va influența creșterea valorică a sportului nostru de performanță.

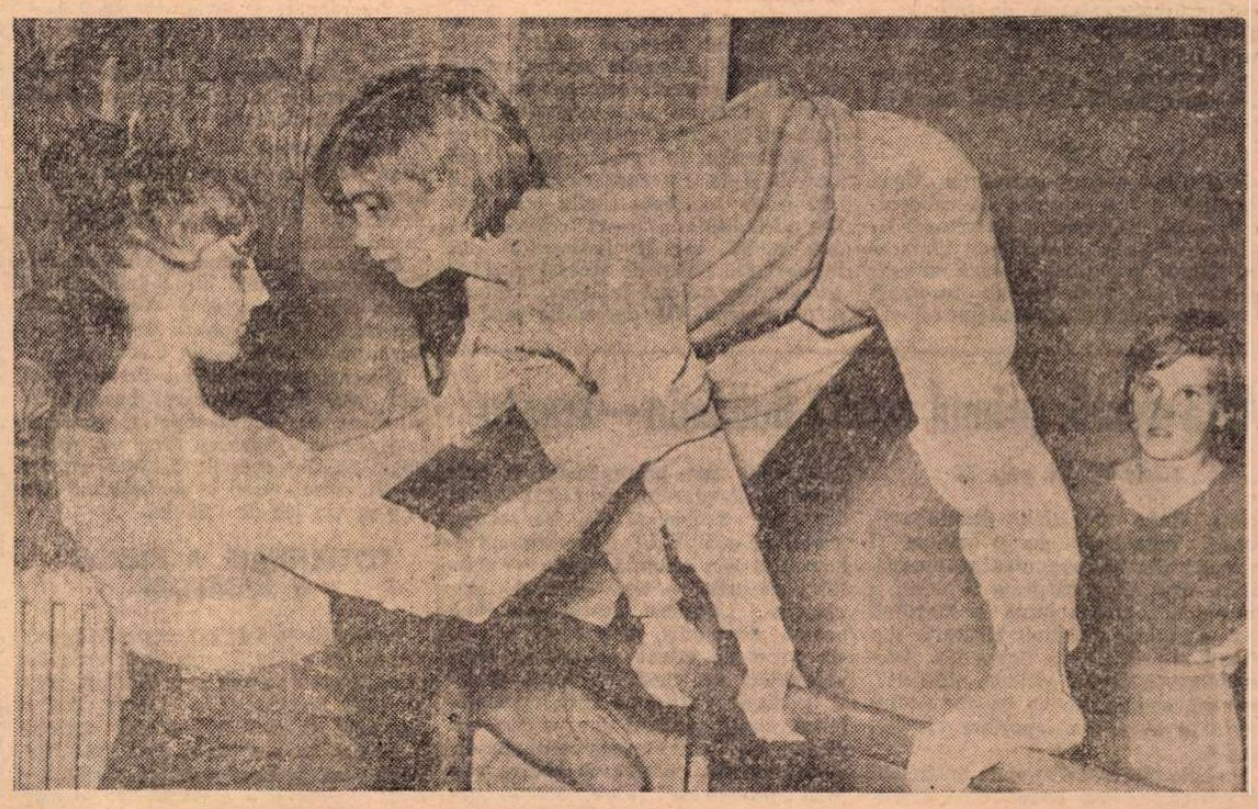

Antrenoarea Geta Dumitrescu corectează ținuta uneia dintre micile sale „eleve" Foto: Aurel Neagu